

- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej, czy jest nieważna decyzja C(2013) 4399 final z dnia 17 lipca 2013 r. w postępowaniu dotyczącym pomocy państwa SA.35550 (13/C) (ex 13/NN, ex 12/CP) – Amortyzacja podatkowa finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach niebędących rezydentami o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 108 ust. 2 TFUE z powodu naruszenia tego art. 108 TFUE i rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999⁽²⁾ z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (obecnie art. 108 TFUE)?

⁽¹⁾ Dz.U. 2011 L 7, s. 48.

⁽²⁾ Dz.U. L 83, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 5 czerwca 2014 r. – Gmina Wrocław przeciwko Ministrowi Finansów

(Sprawa C-276/14)

(2014/C 303/20)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gmina Wrocław

Strona pozwana: Minister Finansów

Pytanie prejudycjalne

Czy w świetle art. 4 ust. 2 w związku z art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej jednostka organizacyjna gminy (lokalnego organu władzy w Polsce) może być uznana za podatnika VAT w sytuacji, gdy wykonuje czynności w charakterze innym niż organ władzy publicznej w rozumieniu art. 13 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾, pomimo, że nie spełnia warunku samodzielności (niezależności) przewidzianego w art. 9 ust. 1 tej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 5 czerwca 2014 r. – PPUH Stehcemp Sp. j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Łodzi

(Sprawa C-277/14)

(2014/C 303/21)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PPUH Stehcemp Sp. j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 pkt 1, art. 4 ust. 1 i 2, art. 5 ust. 1 oraz art. 10 ust. 1 i 2 Szóstej Dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji przepisów dotyczących podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku ⁽¹⁾ (dalej: Szósta dyrektywa) należy interpretować w ten sposób, że czynność, dokonywana w okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym, w której ani podatnik, ani organy podatkowe nie są w stanie ustalić tożsamości rzeczywistego dostawcy towaru, jest dostawą towarów?
- 2) W razie pozytywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze, czy art. 17 ust. 2 lit. a), art. 18 ust. 1 lit. a) oraz art. 22 ust. 3 Szóstej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym, na których podstawie, w okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym, podatek nie może być odliczony przez podatnika z uwagi na to, że faktura została wystawiona przez podmiot, który nie był rzeczywistym dostawcą towaru i nie ma możliwości ustalenia tożsamości rzeczywistego dostawcy towaru oraz zobowiązania go do zapłaty podatku, bądź określenia osoby zobowiązanej za wystawienie faktury na podstawie art. 21 ust. 1 lit. c) Szóstej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, s. 1; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 09 Tom 001 P. 23 – 62

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Alba Iulia
(Rumunia) w dniu 6 czerwca 2014 r. – SC Enterprise Focused Solutions SRL przeciwko Spitalul
Județean de Urgență Alba Iulia**

(Sprawa C-278/14)

(2014/C 303/22)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Alba Iulia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Enterprise Focused Solutions SRL

Strona pozwana: Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 23 ust. 8 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ⁽¹⁾ można interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy instytucja zamawiająca określa specyfikacje techniczne produktu będącego przedmiotem zamówienia poprzez odesłanie do określonego znaku towarowego, cechy równoważnego produktu, który jest oferowany należy oceniać jedynie w odniesieniu do specyfikacji technicznych produktów będących w produkcji lub można oceniać je również w odniesieniu do produktów będących na rynku, lecz których produkcja zakończyła się?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).